

Lewis Carroll

Charles Lutwidge Dodgson (Las, 27 januari 1832 – aldaar, 14 januari 1898), beter bekend onder zijn pseudoniem Lewis Carroll, was een Engels schrijver, dichter, wiskundige fotograaf photographeren terughoudend anglicaanse diaken. Zijn meest opvallende werken zijn *Alice's Adventures in Wonderland* (1865) en het vervolg op *Through the Looking-Glass* (1871). Hij stond bekend om zijn faciliteit met woordspeling, logica en fantasie. Zijn gedichten *Jabberwocky* (1871) en *The Hunting of the Snark* (1876) zijn opgenomen in het genre van literaire onzin. Een deel van *Alice's* onzinnige wonderlandlogica weerspiegelt zijn gepubliceerde werk over wiskundige logica.

Carroll kwam uit een familie van hoogkerkelijke Anglicaanse Anglicaanse en volgde zijn klerikale opleiding bij Christ Church, Oxford, waar hij het grootste deel van zijn leven als wetenschapper, leraar en (noodzakelijk voor zijn academische gemeenschap op dat moment) Anglicaanse diakenen. Alice Liddell, een dochter van Henry Liddell, de decaan van de Christ Church, wordt algemeen geïdentificeerd als de oorspronkelijke inspiratie voor *Alice in Wonderland*, hoewel Carroll dit altijd ontkende.

Carroll, een fervent stelzut, creëerde het woord ladderpuzzel (die hij vervolgens "Doublets" noemde), dat hij publiceerde in zijn wekelijkse column voor *Vanity Fair* magazine tussen 1879 en 1881. In 1982 werd een gedenksteen voor Carroll onthuld in de Poets' Corner in Westminster Abbey. Er zijn samenlevingen in vele delen van de wereld gewijd aan het plezier en de promotie van zijn werken.

1][2][2]

Het vroege leven

Dodgson's familieachtergrond was overwegend Noord-Engels, conservatief en hoogkerkelijk angaaf. De meeste van zijn mannelijke voorouders waren legerofficieren of Anglicaanse geestelijken. Zijn overgrootvader, Charles Dodgson, was opgestaan door de gelederen van de kerk om de bisschop van Elphin op het platteland van Ierland te worden.]Zijn grootvader van vaderskant, ook wel Charles genoemd, was een legerkapitein fataliteit van de Ierse opstand van 1803, toen zijn twee zonen nauwelijks meer waren dan baby's. 4 De oudste van deze zonen, nog een andere Charles Dodgson, was Carrolls vader. Hij ging naar de Rugby School en vervolgens naar de Christ Church, een constituerend college van de Universiteit van Oxford. Hij]keerde terug naar de andere familietraditie en nam heilige wijdingen aan. Hij was wiskundig begaafd en won een dubbele eerste graad, wat de opmaat had kunnen zijn voor een briljante academische loopbaan. In plaats daarvan werd hij een plattelandsdibaas. 6][7]

Dodgson werd geboren op 27 januari 1832 in All Saints 'Sviccarage in Daresbury, Cheshire, [8]de oudste jongen en de derde oudste van 11 kinderen. Toen hij 11 was, kreeg zijn vader de kost van Croft-on-Tees, Yorkshire, en het hele gezin verhuisde naar de ruime pastorie. Dit bleef hun thuis voor de komende 25 jaar. Charles 'vader was een actieve en zeer conservatieve geestelijke van de Church of England die later de aartsdiaken van Richmond werd [9]en zich, soms invloed had op de intense religieuze geschillen die de kerk verdeelden. Hij was hoogkerken, neigde naar het Anglo-katholicisme, een bewonderaar van John Henry Newman en de Tractarian-beweging, en deed zijn best om dergelijke opvattingen in zijn kinderen te wekken. Charles ontwikkelde echter een ambivalente relatie met de waarden van zijn vader en met de Anglicaanse Kerk als geheel. 10]

Tijdens zijn vroege jeugd werd Dodgson thuis opgeleid. Zijn "leeslijsten" die in de familiearchieven werden bewaard, getuigen van een vroegrijp intellect: op zevenjarige leeftijd las hij boeken zoals de voortgang van de pelgrim. Hij sprak ook met een stamelaar - een aandoening die door de meeste van zijn broers en zussen [wordt gedeeld - die zijn sociale leven vaak door zijn jaren heeft geremd. Op zijn

twaaalfde werd hij naar de Richmond School (later bekend als Richmond Grammar School gestuurd en later geïntegreerd in de uitgebreide Richmond School) in Richmond, North Yorkshire.

Fotoportret van Charles Lutwidge Dodgson (Lewis Carroll), zittend en met een boek

Lewis Carroll zelfportret c. 1856, 24 jaar oud op dat moment

In 1846 ging Dodgson naar de Rugby School, waar hij blijkbaar ongelukkig was, zoals hij enkele jaren na het vertrek schreef: "Ik kan niet zeggen ... dat aardse overwegingen me ertoe zouden aanzetten mijn drie jaar opnieuw door te gaan ... Ik kan eerlijk zeggen dat als ik ... veilig had kunnen zijn tegen ergernis 's nachts, de ontberingen van het dagelijks leven vergelijkende kleinigheden zouden zijn geweest om te dragen.[12] Hij beweerde niet dat hij leed aan pesten, maar noemde kleine jongens als de belangrijkste doelwitten van oudere pestkoppen bij Rugby.]Stuart Dodgson Collingwood, de neef van Dodgson, schreef dat "hoewel het moeilijk is voor degenen die hem alleen maar hebben gekend als de zachte en terugtrekkende don om het te geloven, het is toch waar dat lang nadat hij de school verliet, zijn naam werd herinnerd als die van een jongen die goed wist hoe hij zijn vuisten moest gebruiken ter verdediging van een rechtvaardige zaak", wat de bescherming van de kleinere jongens is. 13] Bekijk ook op

Scholastisch echter, hij excelleerde met schijnbare gemak. "Ik heb op zijn leeftijd geen meer veelbelovende jongen gehad sinds ik naar Rugby ben gekomen", merkte wiskundemeester R op. B. - Ja. De burgemeester. . Francis Walkingame's The Tutor's Assistant; Een Compendium van Arithmetic - het wiskunde-leerboek dat de jonge Dodgson gebruikte - overleeft nog steeds en bevat een inscriptie in het Latijn, wat zich vertaalt naar: "Dit boek behoort toe aan Charles Lutwidge Dodgson: hands-off!"[15] Sommige pagina's bevatten ook annotaties zoals die gevonden op p. 129, waar hij naast een vraag "Geen eerlijke vraag in decimales" schreef. 16]]

Hij verliet Rugby aan het einde van 1849 en studeerde af aan de Universiteit van Oxford in mei 1850 als lid van het oude college van zijn vader, Christ Church. 17] Na het wachten op kamers op de universiteit om beschikbaar te komen, ging hij in residentie in januari 1851. 18] Hij was slechts twee dagen in Oxford geweest toen hij een dagvaarding naar huis ontving. Zijn moeder was op 47-jarige leeftijd overleden aan "ontsteking van de hersenen" - misschien meningitis of een beroerte.[18]

Zijn vroege academische loopbaan draaide om tussen hoge belofte en onweerstaanbare afleiding. Hij werkte niet altijd hard, maar was uitzonderlijk begaafd en prestatie kwam gemakkelijk bij hem. In 1852 verkreeg hij eersteklas onderscheidingen in Wiskunde Moderations en werd kort daarna genomineerd voor een Studentship door zijn vaders oude vriend Canon Edward Pusey.]In 1854 verkreeg hij eersteklas onderscheidingen in de Final Honours School of Mathematics, die als eerste op de lijst stond en zo afstudeerde als Bachelor of Arts.][22] Hij bleef bij Christ Church studeren en onderwijzen, maar het volgende jaar faalde hij een belangrijk beursexamen door zijn zelfverklaarde onvermogen om zich toe te passen om te studeren.]Zo], zijn talent als wiskundige won hem de Christ Church Mathematical Lectureship in 1855, [25] die hij bleef houden voor de volgende 26 jaar.]Ondanks het vroege ongeluk, bleef Dodgson in de Christ Church, in verschillende hoedanigheden, tot aan zijn dood, waaronder die van Sub-Librian van de bibliotheek van de Christuskerk, waar zijn kantoor dicht bij de Deanery was, waar Alice Liddell woonde. 27]

Karakter en uiterlijk

Problemen met de gezondheid

1863 Foto van Carroll door Oscar G. Rejlander (voetballer)

De jonge volwassen Charles Dodgson was ongeveer 6 voet (1,83 m) lang en slank, en hij had krullend bruin haar en blauwe of grijze ogen (afhankelijk van de rekening). Hij werd in het latere leven beschreven als enigszins asymmetrisch, en als zichzelf nogal stijf en ongemakkelijk gedragen, hoewel dit te wijten kan zijn aan een knieblesure opgelopen op middelbare leeftijd. Als een heel jong kind

had hij koorts waardoor hij doof in één oor achterbleef. Op 17-jarige leeftijd leed hij aan een ernstige aanval van kinkhoest, die waarschijnlijk verantwoordelijk was voor zijn chronisch zwakke borst op latere leeftijd. In de vroege kinderjaren verwierf hij een stamelaar, die hij noemde als zijn "hijberijzing"; het bleef zijn hele leven. 27]

De stameling is altijd een belangrijk onderdeel geweest van het beeld van Dodgson. Hoewel een apocrief verhaal zegt dat hij alleen stamelde in volwassen gezelschap en vrij was en vloeiend was met kinderen, is er geen bewijs om dit idee te ondersteunen. 28] Veel kinderen van zijn kennismaking herinnerde zich de stameling, terwijl veel volwassenen het niet opmerkten. Dodgson zelf lijkt zich er veel meer bewust van te zijn geweest dan de meeste mensen die hij ontmoette; er wordt gezegd dat hij zichzelf karikaturiseerde als de Dodo in Alice's Adventures in Wonderland, verwijzend naar zijn moeilijkheid om zijn achternaam uit te spreken, maar dit is een van de vele vermeende feiten die vaak worden herhaald waarvoor geen bewijs uit de eerste hand overblijft. Hij verwees inderdaad naar zichzelf als een dodo, maar of deze verwijzing al dan niet naar zijn stameling was, is gewoon speculatie. 27]

Dodgson's stameling verontrustte hem, maar het was nog nooit zo sappig dat het hem verhinderde zijn andere persoonlijke kwaliteiten toe te passen om het goed te doen in de samenleving. Hij leefde in een tijd waarin mensen vaak hun eigen amusement bedachten en toen zang en recitatie sociale vaardigheden nodig hadden, en de jonge Dodgson goed uitgerust was om een boeiende entertainer te zijn. Hij kon naar verluidt zingen op een redelijk niveau en was niet bang om dit te doen voor een publiek. Hij was ook bedreven in nabootsing en verhalen vertellen, en naar verluidt heel goed in charades. 27]

Sociale connecties

In de tussentijd tussen zijn vroege gepubliceerde geschriften en het succes van de AliceAlice-boeken, begon Dodgson zich te bewegen in de sociale kring voor Rafaëlieten. Hij ontmoette John Ruskin voor het eerst in 1857 en werd bevriend met hem. Rond 1863 had hij een nauwe relatie met Dante Gabriel Rossetti en zijn familie. Hij maakte vaak foto's van de familie in de tuin van het huis van de Rossetti in Chelsea, Londen. Hij kende ook William Holman Hunt, John Everett Millais en Arthur Hughes, naast andere kunstenaars. Hij kende de sprookjesachtige auteur George MacDonald goed – het was de enthousiaste ontvangst van Alice door de jonge MacDonald-kinderen die hem overhaalden om het werk voor publicatie in te dienen. 27][29]

Politiek, religie en filosofie

Dodgson wordt van oudsher beschouwd als politiek, religieus en persoonlijk conservatief. Martin Gardner bestempelt Dodgson als een Tory die "uit de heren werd geuit en geneigd was om snobistisch te zijn naar minderen".[30]William Tuckwell, in zijn Reminiscences of Oxford (1900), beschouwde hem als "bevestiglijk, verlegen, nauwkeurig, verzonken in wiskundige mijmering, waakzaam vasthoudend aan zijn waardigheid, stijf conservatief in politieke, theologische, sociale theorie, zijn leven uitgestippeld in vierkanten als het landschap van Alice".[31]Nadat hij op dat moment geen vrijstelling had verkregen van de standaardvereiste van het college voor dons, werd Dodgson op 22 december 1861 een diaken in de Church of England gewijd. In The Life and Letters van Lewis Carroll stelt de redacteur dat "zijn dagboek vol is met zulke bescheiden afschrijvingen van zichzelf en zijn werk, afgewisseld met ernstige gebeden (te heilig en privé om hier te worden gereproduceerd) dat God hem het verleden zou vergeven en hem zou helpen om Zijn heilige wil in de toekomst uit te voeren."[32]Toen een vriend hem vroeg naar zijn religieuze opvattingen, schreef Dodgson in reactie dat hij lid was van de Church of England, maar "twijfelt] als hij volledig een 'Hoge Kerkganger' was." Hij voegde eraan toe:

Ik geloof dat wanneer u en ik voor de laatste keer gaan liggen, als we maar de grote waarheden die Christus ons heeft geleerd – onze eigen

volslagen waardeloosheid en Zijn oneindige waarde; en dat Hij ons heeft teruggebracht naar onze ene Vader, en ons tot Zijn broeders, en dus broeders tot elkaar – we zullen alles hebben wat we ons nodig hebben om ons door de schaduwen te leiden. Ik aanvaard ten eerste de leringen waar u naar verwijst ten volle aan – dat Christus stierf om ons te redden, dat wij geen andere manier van redding voor ons open hebben, behalve door Zijn dood, en dat het door het geloof in Hem is, en door de onze, dat wij met God verzoend zijn; en zeer zeker kan ik van harte zeggen: “Ik ben allen verschuldigd aan Hem die Mij heeft liefgehad en gestorven is aan het Kruis van Gol.

- Carroll (1897)[33]

Dodgson toonde ook interesse in andere gebieden. Hij was een vroeg lid van de Society for Psychical Research, en een van zijn brieven suggereert dat hij accepteerde als echt wat toen “gedachte lezen” werd genoemd. 34] Dodgson schreef enkele studies van verschillende filosofische argumenten. In 1895 ontwikkelde hij een filosofische regressus-argument over deductieve redenering in zijn artikel “What the Tortoise Said to Achilles”, dat in een van de vroege volumes van de geest verscheen.]Het artikel werd honderd jaar later in 1995 in hetzelfde tijdschrift herdrukt, met een daaropvolgend artikel van Simon Blackburn met de titel “Praktische Tortoise Raising”.[36]

Artistieke activiteiten

Hoofd en schouders tekenen van een meisje (Alice) met een sleutel

Een van Carroll's eigen illustraties

Literatuur van de literatuur

Dodgson schreef al op jonge leeftijd poëzie en korte verhalen, waarbij hij zwaar bijdroeg aan het familieblad Mischmasch en ze later naar verschillende tijdschriften stuurde, van matig succes. Tussen 1854 en 1856 verscheen zijn werk in de nationale publicaties The Comic Times en The Train, evenals kleinere tijdschriften zoals de Whitby Gazette en de Oxford Critic. Het grootste deel van deze output was humoristisch, soms satirisch, maar zijn normen en ambities waren veeleisend. “Ik denk niet dat ik nog iets heb geschreven dat een echte publicatie waard is (waarin ik de Whitby Gazette of de Oxonian Advertiser niet betrek), maar ik wanhoop er niet aan om dit op een dag te doen,” schreef hij in juli 1855.]Ergens na 1850 schreef hij wel poppenspel voor het entertainment van zijn broers en zussen, waarvan men het heeft overleefd: La Guida di Bragia. 37]

In maart 1856 publiceerde hij zijn eerste werk onder de naam die hem beroemd zou maken. Een romantisch gedicht genaamd “Een moest” verscheen in The Train onder het auteurschap van Lewis Carroll. Dit pseudoniem was een toneelstuk op zijn echte naam: Lewis was de verengelste vorm van Ludovicus, het Latijn voor Lutwidge, en Carroll een Ierse achternaam vergelijkbaar met de Latijnse naam Carolus, waarvan de naam Charles komt. 7] De overgang ging als volgt: Charles Lutwidge vertaalde in het Lat in het Latijn als “Carolus Ludovicus”. Dit werd vervolgens terug in het Engels vertaald als “Carroll Lewis” en vervolgens omgekeerd om “Lewis Carroll” te maken.]Dit pseudoniem werd gekozen door redacteur Edmund Yates uit een lijst van vier ingediend door Dodgson, de andere zijn Edgar Cuthwellis, Edgar U. C. - Ja. Westhill, en Louis Carroll. 39]

Boeken van Alice

Illustratie van Alice met een Flamingo, met één voet op een opgekrulde egel met een andere egel die wegloopt

“De belangrijkste moeilijkheid die Alice in eerste instantie vond, was in het beheren van haar flamingo.” Afbeelding door John Tenniel, 1865.

Illustratie van een kind met een zwaard tegenover een angstaanjagende gevleugelde draak in een bos

The Jabberwock, zoals geïllustreerd door John Tenniel voor Lewis Carroll's Through the Looking-Glass,

inclusief het gedicht Jabberwocky"Jabberwocky"

In 1856 arriveerde Dean Henry Liddell bij Christ Church aan de Universiteit van Oxford, waarbij hij zijn jonge gezin meebracht, die allemaal in de loop van de jaren grotendeels in het leven van Dodgson zouden voorkomen, en zijn schrijversloopbaan sterk zouden beïnvloeden. Dodgson raakte bevriend met de vrouw van Liddell, Lorina, en hun kinderen, met name de drie zussen Lorina, Edith en Alice Liddell. Hij werd algemeen aangenomen dat hij vele jaren zijn eigen "Alice" had afgeleid van Alice Liddell; het acrostische gedicht aan het einde van *Through the Looking-Glass* beschrijft haar naam volledig, en er zijn ook veel oppervlakkige verwijzingen naar haar verborgen in de tekst van beide boeken. Er is opgemerkt dat Dodgson zelf herhaaldelijk ontkende in het latere leven dat zijn "kleine heldin" was gebaseerd op een echt kind, [40][41] en hij droeg zijn werken vaak op aan meisjes van zijn kennis, het toevoegen van hun namen in acrostische gedichten aan het begin van de tekst. De naam van Gertrude Chataway verschijnt in deze vorm aan het begin van *The Hunting of the Snark*, en er wordt niet gesuggereerd dat dit betekent dat een van de personages in het verhaal op haar is gebaseerd. 41]

Informatie is schaars (Dodgson's dagboeken voor de jaren 1858-1862 ontbreken), maar het lijkt duidelijk dat zijn vriendschap met de familie Liddell een belangrijk onderdeel van zijn leven was in de late jaren 1850, en hij werd de gewoonte om de kinderen mee te nemen op roeitochten (eerst de jongen, Harry en later de drie meisjes) vergezeld van een volwassen vriend [42] naar het nabijgelegen Nuneham Courtenay of Godstow. 43]

Het was op een dergelijke expeditie op 4 juli 1862 dat Dodgson de schets van het verhaal uitvond dat uiteindelijk zijn eerste en grootste commerciële succes werd. Hij vertelde het verhaal aan Alice Liddell en ze smeekte hem om het op te schrijven, en Dodgson presenteerde haar uiteindelijk (na lang te wachten) haar met een handgeschreven, geïllustreerd manuscript met de titel *Alice's Adventures Under Ground* in november 1864. 43]

Daarvoor las de familie van vriend en mentor George MacDonald het onvolledige manuscript van Dodgson en het enthousiasme van de MacDonald-kinderen moedigde Dodgson aan om publicatie te zoeken. In 1863 had hij het onvoltooide manuscript naar Macmillan, de uitgever, die het meteen leuk vond. Nadat de mogelijke alternatieve titels waren afgewezen - *Alice Among the Fairies* en *Alice's Golden Hour* - werd het werk uiteindelijk gepubliceerd als *Alice's Adventures in Wonderland* in 1865 onder het pseudoniem Lewis Carroll, dat Dodgson negen jaar eerder voor het eerst had gebruikt.]De illustraties deze keer waren van Sir John Tenniel; Dodgson dacht blijkbaar dat een gepubliceerd boek de vaardigheden van een professionele kunstenaar nodig zou hebben. Geannoteerde versies geven inzicht in veel van de ideeën en verborgen betekenissen die in deze boeken voorkomen.][45]Kritische literatuur heeft vaak Freudiaanse interpretaties van het boek voorgesteld als "een afdaling in de donkere wereld van het onderbewustzijn", evenals het zien als een satire op hedendaagse wiskundige vooruitgang. 46][47][47]

Het overweldigende commerciële succes van het eerste Alice-boek veranderde het leven van Dodgson op vele manieren. 48][49] [50]De roem van zijn alter ego "Lewis Carroll" verspreidde zich al snel over de wereld. Hij werd overspoeld met fanmail en met soms ongewenste aandacht. Inderdaad, volgens een populair verhaal genoot koningin Victoria zelf zo van *Alice in Wonderland* dat ze beval dat hij zijn volgende boek aan haar opdroeg, en dienovereenkomstig werd gepresenteerd met zijn volgende werk, een wetenschappelijk wiskundig boek getiteld *An Elementary Treatise on Determinants*.][52] Dodgson zelf ontkende dit verhaal heftig, met de opmerking "... Het is volkomen vals in elk bijzonder: niets zelfs maar lijkt erop dat het heeft plaatsgevonden";[52] en]het is onwaarschijnlijk om andere redenen. Net als T. B. - Ja. Sterke opmerkingen in een *Times*Times-artikel: "Het zou schoon zijn geweest in strijd met al zijn praktijk om [de] auteur van Alice te identificeren met de auteur van zijn wiskundige werken."[54] [55] Hij begon ook met het verdienen van zeer

aanzienlijke sommen geld, maar ging door met zijn ogenschijnlijk gehate post bij Christ Church. 29]

In 1871 publiceerde hij het vervolg *Through the Looking-Glass and What Alice Found There*. (De titelpagina van de eerste editie geeft "1872" ten onrechte als de datum van publicatie. 56]) De wat donkerdere stemming weerspiegelt mogelijk veranderingen in het leven van Dodgson. De dood van zijn vader in 1868 stortte hem in een depressie die enkele jaren duurde. 29]

De jacht op de Snark

In 1876 bracht Dodgson zijn volgende werk voort, *The Hunting of the Snark*, een fantastisch "onzin" gedicht, met illustraties van Henry Holiday, waarin hij de avonturen verkende van een bizarre bemanning van negen handelaars en een bever, die op weg was om de snark te vinden. Het kreeg grotendeels gemengde recensies van de hedendaagse recensenten van Carroll, [57] maar was enorm populair bij het publiek, na zeventien keer te zijn herdrukt tussen 1876 en 1908, [58] en heeft verschillende aanpassingen gezien in musicals, opera, theater, toneelstukken en muziek.]Schilder Dante Gabriel Rossetti werd naar verluidt ervan overtuigd dat het gedicht over hem ging. 29]

Sylvie en Bruno

In 1895, 30 jaar na de publicatie van zijn eerste boeken, probeerde Carroll een comeback te maken en een tweeledig verhaal te produceren over de sprookjesbroers Sylvie en Bruno. Carroll verwekt twee percelen in twee alternatieve werelden, de ene op het platteland van Engeland en de andere in de sprookjesachtige koninkrijken van Elfland, Outland en andere. De sprookjesachtige wereld verzadigt de Engelse samenleving en meer in het bijzonder de wereld van de academische wereld. Sylvie en Bruno kwamen in twee delen naar buiten en worden beschouwd als een minder werk, hoewel het al meer dan een eeuw in druk is gebleven.

Fotografie (1856-1880)

Foto van Alice Liddell door Lewis Carroll (1858)

In 1856 nam Dodgson de nieuwe kunstvorm van fotografie op onder de invloed van zijn oom Skeffington Lutwidge, en later van zijn Oxford-vriendin Reginald Southey.]Hij blonk al snel uit in de kunst en werd een bekende gentleman-fotograaf, en hij lijkt zelfs te hebben gespeeld met het idee om er in zijn zeer vroege jaren van te leven. 29]

Een studie van Roger Taylor en Edward Wakeling vermeldt elke overgebleven afdruk volledig en Taylor berekent dat iets meer dan de helft van het overgebleven werk van Dodgson jonge meisjes weergeeft. Dertig overlevende foto's tonen naakte of semi-naaktende kinderen. Ongeveer 60% van Dodgson's originele fotografische portfolio werd opzettelijk vernietigd.]Dodgson deed ook veel studies van mannen, vrouwen, jongens en landschappen; zijn onderwerpen omvatten ook skeletten, poppen, honden, beelden, schilderijen en bomen. 63]

De familie Rossetti van Lewis Carroll (1863). Dante Gabriel Rossetti, Christina Rossetti, Frances Polidori en William Michael Rossetti

Zijn foto's van kinderen werden genomen met een ouder die aanwezig was [] en veel van de foto's werden genomen in de Liddell-tuin omdat natuurlijk zonlicht nodig was voor een goede belichting. 42]

Dodgson ontdekte ook dat fotografie een nuttige voorgerecht was in hogere sociale kringen.]Tijdens het meest productieve deel van zijn loopbaan maakte hij portretten van opmerkelijke sitters zoals John Everett Millais, Ellen Terry, Maggie Spearman, Dante Gabriel Rossetti, Julia Margaret Cameron, Michael Faraday, Lord Salisbury en Alfred Tenny. 65][29]

Tegen de tijd dat Dodgson abrupt stopte met fotograferen (1880, na 24 jaar), had hij zijn eigen studio op het dak van Tom Quad gevestigd, ongeveer 3.000 beelden gemaakt en een amateurmeester van het medium, hoewel minder dan 1.000 beelden tijd en opzettelijke vernietiging hebben overleefd. Hij

stopte met het maken van foto's omdat het houden van zijn studio te tijdrovend was⁶⁶ Hij gebruikte het natte collodion proces; commerciële fotografen die in de jaren 1870 het droogplaatproces begonnen te gebruiken, namen sneller foto's Hij veranderde zijn foto's vaak door vervagende technieken of door eroverheen te schilderen. Hij oefende zijn keuzevrijheid uit van dit ambacht door letterlijk de tekst te herschrijven die door het beeld was gemaakt om een nieuwe dialoog over de kindertijd te produceren. Echter, populaire smaak veranderde met de komst van het modernisme, die van invloed waren op de soorten foto's die hij produceerde. 68]

Uitvindingen van de

Om het schrijven van brieven te promoten, vond Dodgson in 1889 "The Wonderland Postage-Stamp Case" uit. Dit was een map met een doek met achterkant met twaalf sleuven, twee gemarkeerd voor het invoegen van de meest gebruikte penny-stempel, en een voor de andere huidige denominaties tot één shilling. De map werd vervolgens in een slipcase geplaatst met een foto van Alice op de voorkant en de Cheshire Cat op de achterkant. Het was bedoeld om postzegels te organiseren waar men hun schrijftuigen opsloeg; Carroll merkt uitdrukkelijk op in Eight of Nine Wise Words over het schrijven ervan is niet bedoeld om in een zak of tas te worden gedragen, omdat de meest voorkomende individuele postzegels gemakkelijk zelf kunnen worden gedragen. Het pakket bevatte een kopie van een pamfletversie van deze lezing. 69][70]

Gereconstrueerde nyctograaf, met schaal aangetoond door een cent van 5 euro

Een andere uitvinding was een schrijftablet genaamd de nyctograph die het nemen van aantekeningen in het donker mogelijk maakte, waardoor de noodzaak om uit bed te komen en een licht te slaan toen men wakker werd met een idee. Het apparaat bestond uit een geroosterde kaart met zestien vierkanten en een systeem van symbolen die een alfabet van het ontwerp van Dodgson vertegenwoordigen, met behulp van lettervormen die vergelijkbaar zijn met het graffiti-schrijfsysteem op een PalmPalm-apparaat. 71]

Hij bedacht ook een aantal games, waaronder een vroege versie van wat vandaag bekend staat als Scrabble. Gedachtewezen ergens in 1878, vond hij de "doublet" uit (zie woordladder), een vorm van hersenkraker die nog steeds populair is, waarbij het ene woord in het andere verandert door één letter tegelijk te veranderen, elke opeenvolgende verandering die altijd resulteert in een echt woord. Bijvoorbeeld], CAT wordt omgezet in DOG door de volgende stappen: CAT, COT, DOT, DOG.]Het verscheen voor het eerst in de 29 maart 1879 editie van Vanity Fair, met Carroll schrijven een wekelijkse column voor het tijdschrift voor twee jaar; de laatste column van 9 april 1881.]De spellen en puzzels van Lewis Carroll waren het onderwerp van Martin Gardner's Mathematical Games column in Scientific American in maart 1960.

Andere items omvatten een regel voor het vinden van de dag van de week voor elke datum; een middel voor het rechtvaardigen van de juiste marges op een typemachine; een stuurinrichting voor een velociman (een soort driewieler); eerlijkere eliminatieregels voor tennistoernooien; een nieuwe soort postgeld order; regels voor het berekenen van postage; regels voor een overwinning in het wedden; regels voor het verdelen van een aantal door verschillende deskundigen; een kartonnen schaal voor de Senior Common Room in Christ Church, die ten minste een blokje voor de cipherscryptographyplooi[29]

Hij stelde ook alternatieve systemen voor voor parlementaire vertegenwoordiging. Hij stelde de methode van de zogenaamde Dodgson voor, met behulp van de Condorcet-methode.]In 1884 stelde hij een proportioneel vertegenwoordigingssysteem voor op basis van districten met meerdere leden, waarbij elke kiezer slechts één stem uitbracht, quota als minimumvereisten om zetels te nemen en stemmen overdraagbaar door kandidaten via wat nu vloeibare democratie wordt genoemd. 75]

Wiskundig werk

Een postuum portret van Lewis Carroll van Hubert von Herkomer, gebaseerd op foto's. Dit schilderij

hangt nu in de Grote Hal van Christuskkerk in Oxford.

In de academische discipline van de wiskunde werkte Dodgson voornamelijk op het gebied van geometrie, lineaire en matrixalgebra, wiskundige logica en recreatieve wiskunde, en produceerde bijna een dozijn boeken onder zijn echte naam. Dodgson ontwikkelde ook nieuwe ideeën in lineaire algebra (bijv. het eerste gedrukte bewijs van de Rouché-Capelli-stelling), [76][77] en de studie van verkiezingen (bijv. Dodgson's methode) en commissies; een deel van dit werk werd pas lang na zijn dood gepubliceerd. Zijn bezetting als Wiskundige Lecturier bij Christ Church gaf hem enige financiële zekerheid. 78]

Wiskundige logica

Zijn werk op het gebied van wiskundige logica trok de late 20e eeuw opnieuw belangstelling. Martin Gardner's boek over logische machines en diagrammen en William Warren Bartley's postume publicatie van het tweede deel van het symbolische logicaboek van Dodgson heeft geleid tot een herevaluatie van de bijdragen van Dodgson aan de symbolische logica. 79 [81] Er wordt erkend dat in zijn Symbolische Logica Deel II, Dodgson introduceerde de Methode van Bomen, het vroegste moderne gebruik van een waarheidsboom. 82]

Algebra foto's

Robbins en Rumsey's onderzoek [83] van Dodgson condensatie, een methode voor het evalueren van determinanten, leidde hen naar de wisselgastmatrix vermoeden, nu een stelling.

Recreatieve wiskunde

De ontdekking in de jaren negentig van extra cijfers die Dodgson had gebouwd, naast zijn "Memoria Technica", toonde aan dat hij verfijnde wiskundige ideeën in hun creatie had gebruikt. 84]

Correspondentie is ook van Correspond

Dodgson schreef en ontving maar liefst 28.721 brieven, volgens een speciaal briefregister dat hij had opgesteld. Hij documenteerde zijn advies over het schrijven van meer bevredigende brieven in een brief met de titel "Eight or Nine Wise Words over Letter-Schrijven", gepubliceerd in 1890. 85]

Later leven

Carroll in het latere leven

Het bestaan van Dodgson bleef weinig veranderd in de afgelopen twintig jaar van zijn leven, ondanks zijn groeiende rijkdom en roem. Hij bleef lesgeven in de Christ Church tot 1881 en bleef daar tot aan zijn dood in residentie. Publieke optredens waren onder meer het bijwonen van de West End musical Alice in Wonderland (de eerste grote live productie van zijn Alice boeken) in het Prince of Wales Theatre op 30 december 1886.]De twee delen van zijn laatste roman, Sylvie en Bruno, werden gepubliceerd in 1889 en 1893, maar de complexiteit van dit werk werd blijkbaar niet gewaardeerd door de hedendaagse lezers; het bereikte niets zoals het succes van de Alice boeken, met teleurstellende recensies en verkopen van slechts 13.000 exemplaren. 87][88]

De enige bekende gelegenheid waarop hij naar het buitenland reisde, was een reis naar Rusland in 1867 als een kerker, samen met dominee Henry Liddon. Hij vertelt over de reis in zijn "Russian Journal", dat voor het eerst commercieel werd gepubliceerd in 1935.]Op weg naar Rusland en terug zag hij ook verschillende steden in België, Duitsland, verdeeld Polen en Litouwen en Frankrijk.

In zijn vroege jaren zestig leed Dodgson steeds meer aan synovitis, wat hem uiteindelijk verhinderde te lopen en hem soms maandenlang bedlegerig achterliet. 90]

De dood

Het graf van Lewis Carroll op de begraafplaats van Guildford

Dodgson stierf aan een longontsteking na griep op 14 januari 1898 in het huis van zijn zussen "The Chestnuts" in Guildford, Surrey. Zijn begrafenis werd gehouden in de nabijgelegen St Mary's Church. 91] Hij werd begraven op de Mount Cemetery in Guildford. 29]

In 1935 werd Dodgson herdacht in de Allerheiligenkerk, Daresbury, in de glas-in-loodramen met personages uit Alice's Adventures in Wonderland. 92]

Controverses en mysteries

De geheime wereld van Lewis Carroll (2015) BBC-documentaire

Een BBC-documentaire uit 2015, *The Secret World of Lewis Carroll*, [93]kritisch onderzocht Dodgson's relatie met Alice Liddell en haar zussen. Het onderzocht de mogelijkheid dat Dodgson's breuk met de familie Liddell (en zijn tijdelijke schorsing van het college) mogelijk is veroorzaakt door ongepaste relaties met hun kinderen, waaronder Alice. Het onderzoek voor de documentaire vond een "verontrustend" volledig frontaal naakt van Alice's adolescente zus Lorina tijdens het filmen, [94]en speculeerde over de "waarschijnlijkheid" van Dodgson die de foto nam. De foto bestaat momenteel in het archief van het Musée Cantini in Marseille en werd door een huidige onbekende hand aan Dodgson toegeschreven.]Het werd vervolgens onthuld in het begin van 2015 door de Carroll-geleerde Edward Wakeling dat de foto voor het eerst verscheen in de jaren 1970, toen het eigendom was van Parijse fotoverzamelaars. De herkomst van de link van de foto naar Dodgson kan in twijfel worden getrokken. Het werd overgelaten aan het Musée de Cantini. Er was geen link naar Dodgson, en geen link naar de familie Liddell. 96] Dit werd niet uitgelegd in de documentaire. De documentaire deed vermoedens dat Dodgson een "onderdrukte pedofiel" was[93], zoals een van de geïnterviewden, Will Self, het uitdrukte. Dit aspect werd een week van tevoren gelekt naar The Telegraph. Bij het bekijken de documentaire, de kranten probeerden de 19e-eeuwse Carroll te koppelen aan 21e-eeuwse seksuele gedrag onthullingen over recente pedofielen. 98 Deze poging tot link kan worden beschouwd als een daad van zondebok, geïnspireerd door de reacties van de pers op de vroege jaren 2010 Yewtree-onderzoeken van het Verenigd Koninkrijk. Toen problemen over het gedrag en onderzoek van de documentaire opdoken, meldden The Times en The Telegraph het. 99][100]

Het materiaal in de documentaire is onder de loep genomen door Carroll-wetenschappers, waaronder die zoals Jenny Woolf en Edward Wakeling, die erin verschenen. Woolf beweerde dat ze niet op de hoogte was van het gebruik van de vermeende foto totdat de bewerking van de documentaire aan de gang was.]Edward Wakeling's paper/review " Acht of negen wijze woorden over het maken van documentaires " verschenen in maart 2015 als onderdeel van de Lewis Carroll Society-nieuwsbrief Bandersnatch. Ontwaken herhaalde ook de beweringen van Woolf dat hij niet de tijd kreeg om over de vermeende foto te praten. Wakeling beweerde: "De documentaire wist dat ik [de foto] kon authenticeren of niet, maar ze kozen ervoor om het voor mij te houden zoals ze mijn reactie verwachtten." Het ontwaken van verdere kritiek in zijn krant de authenticiteit van de Cantini-foto, het falen van de BBC om deelnemers te vertellen over de gevonden foto en verschillende feitelijke fouten.]Wakeling vestigt de aandacht op de onregelmatige "getrimde" aard van de foto zelf, en geen spoor van Dodgson's schrijven. De inscriptie op de achterkant van de foto, toegeschreven aan "Lewis Carroll" in potlood, "is een onbekende hand ... dus het had door iedereen kunnen worden geschreven". Het fotonegatief mist ook het persoonlijke catalogusnummer waar Dodgson zijn foto's zorgvuldig heeft gecatalogiseerd. "[Dodgson's] gebruikelijke praktijk was om een nummer toe te voegen aan de achterkant van alle afdrukken die hij had ontwikkeld." Wakeling wijst er ook op dat Dodgson nooit "volledige frontale studies heeft gemaakt ... in het bijzonder een meisje zo volwassen als dit. Er is geen manier waarop de Liddells een foto van dit soort zou hebben toegestaan om te zijn genomen. "[96]Het is momenteel niet bekend of deze foto van Dodgson is, noch wie de potloodinscript op de achterkant ervan heeft geschreven en om welke reden. De foto werd niet opgenomen in Wakeling's catalogus raisonné van Dodgson's volledige overgebleven foto's [102]en is

ongebruikt gebleven door andere volgende documentaires over Dodgson. 103]

De BBC Trust oordeelde later dat de documentaire niet opnieuw op de Britse tv in zijn huidige vorm kon worden vertoond, omdat de BBC de deelnemers niet vertelde over het uiterlijk van de foto tijdens het filmen of hen de tijd gaf om er volledig op te reageren. 100][99]

Speculatie van seksueel gedrag door geleerden (1940 en verder)

De biografen van de late 20e eeuw hebben gespeculeerd dat de interesse van Dodgson in kinderen een “erotisch” element had, waaronder Morton N. Cohen in zijn *Lewis Carroll: A Biography* (1995), [104]Donald Thomas in zijn *Lewis Carroll: A Portrait with Background* (1995), en Michael Bakewell in zijn *Lewis Carroll: A Biografie* (1996).[citation needed] Cohen speculeert in het bijzonder dat Dodgson's “seksuele energie onconventionele uitlaatkleppen” zochten, en schrijft verder:

We kunnen niet weten in hoeverre seksuele driften achter Charles' voorkeur lagen voor het tekenen en fotograferen van kinderen in het naakt. Hij betoogde dat de voorkeur volledig esthetisch was. Maar gezien zijn emotionele gehechtheid aan kinderen en zijn esthetische waardering voor hun vormen, is zijn bewering dat zijn interesse strikt artistiek was naïef. Hij voelde zich waarschijnlijk meer dan hij durfde te erkennen, zelfs voor zichzelf. 105]

Lewis Carroll foto van Beatrice Hatch, ingekleurd op de instructies van Carroll

Cohen gaat verder met op te merken dat Dodgson “blijkbaar veel van zijn vrienden overtuigde dat zijn gehechtheid aan de naakte vrouwelijke kindvorm vrij was van elke eroticismerotiek”, maar voegt eraan toe dat “later generaties onder de oppervlakte kijken” (p. 229). Hij betoogt dat Dodgson misschien wilde trouwen met de 11-jarige Alice Liddell en dat dit de oorzaak was van de onverklaarbare “breuk” met de familie in juni 1863, [29]een evenement waarvoor andere verklaringen worden aangeboden. Biografen Derek Hudson en Roger Lancelyn Green stoppen met het identificeren van Dodgson als een pedofiel (Green bewerkte ook de dagboeken en papieren van Dodgson), maar ze zijn het erover eens dat hij een passie had voor kleine vrouwelijke kinderen en bijna geen interesse in de volwassen wereld. citation neededCatherine Robson verwijst naar Carroll als “de meest beroemde (of beruchte) meisje minnaar van het Victoriaanse tijdperk”. [106]Mediastudies wetenschapper Will Brooker wijst erop dat de perceptie van Dodgson op deze manier in de 20e eeuw sterk werd beïnvloed door de theorieën van Sigmund Freud. Brooker beschouwt de vermeende perversie van Dodgson als een product van zijn tijd dat zijn welkom cultureel overschreed:

De psychoanalytische interpretaties van de Alice boeken in de jaren 1930 waren een product van een specifiek moment en beweging. De verhandelingen die ik heb getraceerd in de journalistiek en in sommige biografieën, dat Carroll emotioneel werd gearresteerd, een onderdrukte pedofiel, een obsessieve, stamelende sociale afwijzing ... - hebben meer te maken met onze eigen houding ten opzichte van de kindertijd en beroemdheid dan met de cultuur die Carroll heeft meegemaakt. 107][108]

Foto met een naakt kind uit *The Australasian*, 1901. Foto's met naaktheid uit de kindertijd werden beschouwd als conventioneel tijdens het Victoriaanse tijdperk. 109]

Verschillende andere schrijvers en geleerden hebben de bewijsbasis voor de opvattingen van Cohen en anderen over het potentiële uitbuitende gedrag van Dodgson uitgedaagd. Hugues Lebailly heeft

getracht de kinderfotografie van Dodgson in de "Victoriaanse kindercultus" te plaatsen, die kindernaakt als in wezen een uitdrukking van onschuld beschouwde.]Hij beweert dat de dagboeken van Dodgson talrijke inzendingen bevatten die een waardering voor volwassen vrouwen onthullen, evenals hun verschijning in kunst en theater, zelfs "vulgaire" entertainment. Dodgson's nichtjes verwijderden dergelijke verwijzingen uit vroege manuscripten van Dodgson's dagboeken, maar hielden verwijzingen naar kinderen, omdat een dergelijke waardering op dat moment niet controversieel was. Lebailly beweert dat studies van kindernaakts mainstream en modieus waren in de tijd van Dodgson en dat de meeste fotografen ze vanzelfsprekend maakten, waaronder Oscar Gustave Rejlander en Julia Margaret Cameron. Lebailly vervolgt dat naakten voor kinderen zelfs op Victoriaanse kerstkaarten verschenen, wat een heel andere sociale en esthetische beoordeling van dergelijk materiaal impliceert. Lebailly concludeert dat het een fout is geweest van de biografen van Dodgson om zijn kinderfotografie met 20e- of 21e-eeuwse ogen te bekijken, en om het te hebben gepresenteerd als een vorm van persoonlijke idiosyncrasy, toen het een reactie was op een heersende esthetische en filosofische beweging van de tijd.[.][citation needed]

Karoline Leach's herwaardering van Dodgson concentreerde zich in het bijzonder op zijn controversiële interesse in naakte kinderen. Ze betoogt dat de beschuldigingen van pedofilie in eerste instantie het gevolg waren van een misverstand over de Victoriaanse moraal, evenals het verkeerde idee - bevorderd door de verschillende biografen van Dodgson - dat hij geen interesse had in volwassen vrouwen. Ze noemde het traditionele beeld van Dodgson "de Carroll-mythe". Ze vestigde de aandacht op de grote hoeveelheden bewijs in zijn dagboeken en brieven dat hij ook zeer geïnteresseerd was in volwassen vrouwen, getrouwd en alleenstaand, en genoot van verschillende relaties met hen die door de sociale normen van zijn tijd als schandalig zouden zijn beschouwd. Ze wees ook op het feit dat veel van degenen die hij beschreef als "kindervrienden" meisjes waren in hun late tienerjaren en zelfs twintigers.]Ze betoogt dat suggesties van pedofilie slechts vele jaren na zijn dood naar voren kwamen, toen zijn goedbedoelende familie alle bewijzen van zijn relaties met vrouwen had onderdrukt in een poging zijn reputatie te behouden, waardoor een valse indruk werd gewekt van een man die alleen geïnteresseerd was in kleine meisjes. Evenzo wijst Leach op een biografie van Langford Reed uit 1932 als de bron van de dubieuze bewering dat veel van de vrouwelijke vriendschappen van Carroll eindigden toen de meisjes de leeftijd van 14 bereikten. 113]

Bekijk op aanvraag

De aanpassing

Dodgson was van jongs af aan klaargestoomd voor de gewijde bediening in de Kerk van Engeland en zou naar verwachting binnen vier jaar na het behalen van zijn masterdiploma worden gewijd als voorwaarde voor zijn residentie in de Christ Church. Hij stelde het proces enige tijd uit, maar werd uiteindelijk op 22 december 1861 als diaken gewijd, maar toen de tijd een jaar later werd gewijd als priester, deed Dodgson een beroep op de decaan om toestemming om niet door te gaan. Dit was in strijd met de universiteitsregels en in eerste instantie vertelde Dean Liddell hem dat hij het bestuursorgaan van het college zou moeten raadplegen, wat vrijwel zeker zou hebben geleid tot zijn uitzetting. Om onbekende redenen veranderde Liddell van gedachten 's nachts en stond hem toe om op het college te blijven in weerwil van de regels.]Dodgson is nooit priester geworden, uniek onder senior studenten van zijn tijd.

Er is momenteel geen overtuigend bewijs waarom Dodgson het priesterschap verwierp. Sommigen hebben gesuggereerd dat zijn stameling hem terughoudend maakte om de stap te zetten omdat hij bang was om te moeten prediken.]Wilson citeert brieven van Dodgson waarin hij moeilijkheden beschrijft bij het lezen van lessen en gebeden in plaats van in zijn eigen woorden te prediken. Maar Dodgson predikte inderdaad in het latere leven, hoewel niet in de bevelen van de priester, dus het lijkt onwaarschijnlijk dat zijn belemmering een belangrijke factor was die zijn keuze beïnvloedde. Wilson wijst er ook op dat de bisschop van Oxford, Samuel Wilberforce, die Dodgson wijdde, sterke

opvattingen had over het feit dat de geestelijkheid naar het theater ging, een van de grote interesses van Dodgson. Hij was geïnteresseerd in minderheidsvormen van het christendom (hij was een bewonderaar van F. D. - Ja. Maurice) en “alternatieve” religies (theosofie).[117]Dodgson werd diep verontrust door een onverklaarbaar gevoel van zonde en schuld in deze tijd (het begin van de jaren 1860), en sprak vaak de mening uit in zijn dagboeken dat hij een “slecht en waardeloos” zondaar was, onwaardig voor het priesterschap, en dit gevoel van zonde en onwaardigheid had zijn beslissing om te worden gewijd aan het priesterschap heel goed hebben geïnformeerd. 118]

Vermiste dagboeken

Ten minste vier complete volumes en ongeveer zeven pagina's tekst ontbreken in de 13 dagboeken van Dodgson.]Het verlies van de volumes blijft onverklaarbaar; de bladzijden zijn door een onbekende hand verwijderd. De meeste geleerden gaan ervan uit dat het dagboekmateriaal door familieleden is verwijderd in het belang van het behoud van de familienaam, maar dit is niet bewezen.]Met uitzondering van één pagina, ontbreekt materiaal in zijn dagboeken voor de periode tussen 1853 en 1863 (toen Dodgson 21-31 jaar oud was).[121][122]Tijdens deze periode begon Dodgson grote mentale en spirituele angst te ervaren en bekenten ze een overweldigend gevoel van zijn eigen zonde. Dit was ook de periode waarin hij zijn uitgebreide liefdespoëzie componeerde, wat leidde tot speculatie dat de gedichten autobiografisch waren. 123][124]

Er zijn veel theorieën naar voren gebracht om het ontbrekende materiaal te verklaren. Een populaire verklaring voor een ontbrekende pagina (27 juni 1863) is dat het op die dag door Dodgson een huwelijksaanzoek kan zijn gedaan met de 11-jarige Alice Liddell. Er is echter nooit enig bewijs geweest om dit te suggereren, en een krant suggereert bewijs van het tegendeel dat werd ontdekt door Karoline Leach in het archief van de familie Dodgson in 1996[.][better source needed] Het document “pagina's in dagboek maken” in het Dodgson-familiearchief in Woking

Dit artikel staat bekend als het document “cut pages in dagboek”. Philip Dodgson Jacques, de neef van Carroll, meldt dat hij het goed na de dood van Carroll schreef, op basis van informatie van zijn tantes, die twee dagboekpagina's vernietigden, waaronder die voor 27 juni 1863. Jacques zag de pagina's zelf niet. 126] In de samenvatting van 27 juni staat dat mevrouw Liddell vertelde Dodgson dat er roddels over hem en de gouvernante van de familie Liddell circuleerden, evenals over zijn relatie met Ina, vermoedelijk Alice's oudere zus Lorina Liddell. De “pauze” met de familie Liddell die kort daarna plaatsvond, was vermoedelijk als reactie op deze roddel.][125]Zonder bewijs suggereert Leach een alternatieve interpretatie; Lorina was ook de naam van Alice Liddell's moeder. Wat het meest cruciaal en verrassend wordt geacht, is dat het document lijkt te impliceren dat de breuk van Dodgson met de familie helemaal niet met Alice verbonden was. Totdat een primaire bron wordt ontdekt, zullen de gebeurtenissen van 27 juni 1863 in twijfel blijven; een brief uit 1930 van de jongere Lorina Liddell aan Alice kan echter licht werpen op de zaak. Ze rapporteerde een interview met een vroege Dodgson-biograaf en schreef:

Ik zei dat zijn manier te aanhankelijk voor je werd naarmate je ouder werd, en die moeder sprak er met hem over, en dat beledigde hem, dus hij hield op ons weer te bezoeken – omdat men een reden moest vinden voor alle omgang die ophield. . . . Mr. D nam je altijd mee op zijn knie . . . Dat heb ik niet gezegd.’ 128]

Migraine en epilepsie

In zijn dagboek uit 1880 registreerde Dodgson dat hij zijn eerste episode van migraine met aura ervoer, en beschreef het proces van “bewegende vestingwerken” dat een manifestatie is van het aurastadium van het syndroom.]Er is geen duidelijk bewijs om aan te tonen of dit zijn eerste ervaring

met migraine per se was of dat hij eerder de veel voorkomende vorm van migraine zonder aura had, hoewel de laatste het meest waarschijnlijk lijkt, gezien het feit dat migraine zich het meest ontwikkelt in de tienerjaren of vroege volwassenheid. Een andere vorm van migraine-aura genaamd Alice in Wonderland-syndroom is vernoemd naar Dodgson's boek met dezelfde naam en het titulaire karakter, omdat de manifestatie ervan kan lijken op de plotselinge grootteveranderingen in het boek. Het is ook bekend als micropsie en macropsie, een hersenaandoening die de geest beïnvloedt zoals objecten worden waargenomen. Een getroffen persoon kan bijvoorbeeld naar een groter object kijken, zoals een basketbal, en het zien als de grootte van een golfbal. Sommige auteurs hebben gesuggereerd dat Dodgson dit soort aura ervoer en het als inspiratie gebruikte in zijn werk, maar er is geen bewijs dat hij dat deed. 130][131]

Dodgson onderging ook twee aanvallen waarbij hij het bewustzijn verloor. Hij werd gediagnosticeerd door een Dr. Morshead, Dr. Brooks en Dr. Stedman, en ze geloofden dat de aanval en een daaropvolgende aanval een "epileptiforme" aanval waren (in eerste aan het begin dacht flauw te vallen, maar Brooks veranderde van gedachten). Sommigen hebben hieruit geconcludeerd dat hij deze aandoening voor zijn hele leven had, maar er is geen bewijs hiervan in zijn dagboeken dan de diagnose van de twee reeds genoemde aanvallen.]Sommige auteurs, met name Sadi Ranson, hebben gesuggereerd dat Carroll temporale kwaleppilpsie had waarin bewustzijn niet altijd volledig verloren is, maar veranderd, en waarin de symptomen veel van dezelfde ervaringen nabootsen als Alice in Wonderland. Carroll had ten minste één incident waarbij hij volledig bewustzijnsverlies leed en wakker werd met een bloederige neus, die hij in zijn dagboek opnam en opmerkte dat de aflevering hem zichzelf niet voor "vrij enige tijd daarna" voelde. Deze aanval werd gediagnosticeerd als mogelijk "epileptiform", en Carroll schreef later over zijn "aanvallen" in hetzelfde dagboek.

De meeste van de standaard diagnostische tests van vandaag waren niet beschikbaar in de 19e eeuw. Yvonne Hart, neuroloog in het John Radcliffe Hospital in Oxford, overwoog de symptomen van Dodgson. Haar conclusie, geciteerd in Jenny Woolf's 2010 *The Mystery of Lewis Carroll*, is dat Dodgson zeer waarschijnlijk migraine had en mogelijk epilepsie had, maar ze benadrukt dat ze zonder verdere informatie veel twijfel zou hebben over het stellen van een diagnose van epilepsie. 132] Foto's van 132

De erfenis

Lewis Carroll-herdenkingsvenster (Mad Hatter, Dormouse en March Hare afgebeeld) in All Saints' Church, Daresbury, Cheshire

Er zijn samenlevingen in vele delen van de wereld die zich toeleggen op het plezier en de promotie van zijn werken en het onderzoek naar zijn leven. 133] Foto's van 133

Copenhagen Street in Islington, Noord-Londen, is de locatie van de Lewis Carroll Children's Library. 134]

In 1982 onthulde zijn achterneef een gedenksteen voor hem in Poets' Corner, Westminster Abbey.]In januari 1994 werd een asteroïde, 6984 Lewiscarroll, ontdekt en vernoemd naar Carroll. De Lewis Carroll Centenary Wood in de buurt van zijn geboorteplaats in Daresbury werd geopend in 2000. 136]

Terwijl Carroll werd geboren in de Vicarage van Allerheiligen, wordt hij herdacht in de Allerheiligenkerk, Daresbury door glas-in-loodramen met personages uit Alice's Adventures in Wonderland. Het Lewis Carroll Centre, verbonden aan de kerk, werd geopend in maart 2012. 137] Bekijk per stad

Een privécollectie van duizenden items in verband met Lewis Carroll, inclusief brieven, foto's, illustraties en boeken, werd in 2025 geschonken aan Christ Church, onderdeel van de Universiteit van Oxford. 138] Foto's van 138

Werken van de Literaire werken

La Guida di Bragia, een Ballad Opera voor het Marionette Theater (ca. 1850) Bekijken
Miss Jones, komisch lied (1862)[139]
Alice's Adventures in Wonderland (1865)
Phantasmagoria en andere gedichten (1869)
Door de Looking-Glass, en wat Alice daar vond (inclusief Jabberwocky "Jabberwocky" en "De Walrus en de timmerman" (1871)
De lege cheque: een Fabel (1874)
Jacht op de Snark (1876)
- Een ritje? En de rede? (1883) – deelt enkele inhoud met de collectie van 1869, waaronder het lange gedicht "Phantasmagoria"
Een verstrengeld verhaal (1885)
Sylvie en Bruno (1889)
De kinderkamer "Alice" (1890)
Sylvie en Bruno Afgesloten (1893)
Kussenproblemen (1893)
Wat de schildpad zei tegen Achilles (1895)
Drie zonsondergangen en andere gedichten (1898)
De manlet (1903)[140]

Wiskundige werken

Een Syllabus van de Algebraïsche Geometrie van het vliegtuig (1860)
Het vijfde boek van het Euclides behandelde algebraïsch (1858 en 1868)
Een elementaire verhandeling over determinanten, met hun toepassing op gelijktijdige lineaire vergelijkingen en algebraïsche vergelijkingen
Euclid en zijn moderne rivalen (1879), zowel literair als wiskundig in stijl.
Symbolische Logica Deel I
Symbolische logica deel II (postuum gepubliceerd)
De Cipher van (1868)
Het spel van de logica (1887)
Curiosa Mathematica I (1888)
Curiosa Mathematica II (1892) - Nederlandse film online kijken
Een bespreking van de verschillende proceduremethoden bij het houden van verkiezingen (1873), suggesties voor de beste manier van stemmen, waar meer dan twee kwesties moeten worden gestemd (1874), een methode om te stemmen over meer dan twee kwesties (1876), verzameld als Theory of Committees, bewerkt, geanalyseerd en gepubliceerd in 1958 door Duncan Black

Andere werken

Enkele populaire fallacieën over Vivisection
Acht of negen wijze woorden over het schrijven van (1890)
Opmerkingen van een Oxford Chiel (1865-1974)
De beginselen van de vertegenwoordiging van het Parlement (1884)

Zie ook de foto

portaal voor biografieënKinderliteratuurportaal

Lewis Carroll identiteit

Lewis Carroll Shelf Award voor

RGS Worcester en de Alice Ottley School - Miss Ottley, de eerste hoofdonderpersoon van The Alice Ottley School, was een vriend van Lewis Carroll. Een van de huizen van de school is naar hem vernoemd.

Het diagram van Carroll

Oorsprong van een verhaal

De Witte Ridder

Referenties van de

“Lewis Carroll-verenigingen” Gemaakt door Lewiscarrollsociety.org.uk. Gearchiveerd van het origineel op 29 maart 2016. Geraadpleegd op 7 oktober 2020.

Lewis Carroll Society of North America Inc. - Wie heeft er berichten geplaatst? Gearchiveerd op 26 maart 2022 van de Wayback Machine Charity Navigator. Geraadpleegd op 7 oktober

Clark, p. 10

Collingwood, pp. 6–7 – 7 jaar

Bakewell, Michael (1996). Lewis Carroll: Een biografie Londen: Heinemann. p. 2 van 2. ISBN 9780434045792.

Collingwood, p. 8

Cohen, pp. 30 tot en met 35

McCulloch, Fiona (2006) “Lewis Carroll” In Kastan, David Scott (ed.). Oxford Encyclopedie van de Britse literatuur. - Vol. 3: Harr – Misrr. Oxford: Universiteit van Oxford Press. p. 386 van de foto's. Het ISBN 9780195169218. - Ja, dat wil zeggen

Charles Lutwidge Dodgson is een nieuwe versie van de koepel. Het MacTutor History of Mathematica. Gearchiveerd van het origineel op 5 juli 2011. Opgehaald op 8 maart 2011.

Cohen, pp. 200–202 foto's

Cohen, p. 4

Collingwood, pp. 30 tot 31 jaar

Woolf van Jenny (2010) Het mysterie van Lewis Carroll: Het ontdekken van de grillige, doordachte en soms eenzame man die “Alice in Wonderland” heeft gemaakt. New York: St. Martin's Press. pp. 24 uur. 24 uur. Het ISBN 9780312612986 - Nieuws. - Ja, dat wil zeggen

Collingwood, p. 29

Carroll van Lewis (1995) Ontwaakt, Edward (ed.). Herontdekte Lewis Carroll puzzels. New York: Dover Publicaties. pp. 13. 13 uur Het ISBN 0486288617 (Verenigd Koninkrijk). - Ja, dat wil zeggen

Lovett van Charlie (2005) Lewis Carroll onder zijn boeken: een beschrijvende catalogus van de privébibliotheek van Charles L. Dodgson is het. Jefferson, North Carolina: McFarland & Company, Inc., Uitgevers. 329 van 329. Het ISBN 0786421053 Bekijk per stad. - Ja, dat wil zeggen

Clark, pp. 63–64 jaar geleden

Clark, pp. 64–65 jaar geleden

Collingwood, p. 52

Clark, p. 74 jaar

Collingwood, p. 57

Wilson, p. 51

Cohen, p. 51

Clark, p. 79

Overstroming, Raymond; Rice, Adrian; Wilson, Robin (2011). Wiskunde in het Victoriaanse Groot-

Brittannië. Oxfordshire, Engeland: Oxford University Press. 41. 41 van de foto. Het ISBN 978-0-19-960139-4. - Ja, dat wil zeggen OCLC 721931689.

Cohen, pp. 414-416 jaar

Leach, Ch. 2.

Leach, p. 91

Cohen, pp. 100-4

Gardner, Martin (2000). Introduction to The annotated Alice: Alice's adventures in Wonderland & Through the looking glass. W. W. Norton & Company. p. xv. ISBN 0-517-02962-6.

Gardner, Martin (2009). Introduction to Alice's Adventures in Wonderland and Through the Looking-Glass. Oxford University Press. p. xvi. ISBN 978-0-517-02962-6.

Collingwood verwijderen

Collingwood, Hoofdstuk IX, Hoofdstuk IX

Hooizin Renée (1982) De Vereniging voor Psychotraiënonderzoek, 1882-1882: Een geschiedenis. Londen: Macdonald & Co. pp. 13- 14. Het ISBN 0-356-07875-2 - Wie heeft er berichten geplaatst?. - Ja, dat wil zeggen

Carroll, L. (1895) - FilmVandaal (1895). "Wat de schildpad zegt tegen Achilles." Geest. - Ja. IV (14): 278- 280. doi : 10.1093/min/IV.14.278. ISSN 0026-4423.

Blackburn, S. (1995). "Practical Tortoise Raising". Mind. 104 (416): 695-711. doi:10.1093/mind/104.416.695.

Heath van Peter L. (2007). "Inleiding" La Guida Di Bragia, een ballad opera voor het Marionette Theater. Lewis Carroll Society of North America. pp. vii-vii-xvi. Het ISBN 978-0-930326-15-9. - Ja, dat wil zeggen

Roger Lancelyn Green On-line Encyclopadia Britannica Gearchiveerd op 9 mei 2015 bij de Wayback Machine

Thomas, p. 129 foto's

Cohen, Morton N. (ed) (1979) De brieven van Lewis Carroll, Londen: Macmillan.

- Leach, Ch. 5 "De onwerkelijke Alice"

Winchester van Simon (2011). Het Alice Achter Wonderland. De Universiteit van Oxford Press. Het ISBN 978-0-19-539619-5. - Ja, dat wil zeggen OCLC 641525313.

- Leach, Ch. 4

Gardner, Martin (2000). "De geannoteerde Alice. De definitieve editie." New York: W.W. Norton is ook van Norton.

Heath, Peter (1974). "De Alice van de filosoof" New York: St. De pers van Martin.

"Algebra in Wonderland" De New York Times. Op 7 maart 2010 Gearchiveerd van het origineel op 12 maart 2010. Geraadpleegd op 10 februari 2017.

Bayley, Melanie. Alice's avonturen in algebra: Wonderland opgelost. Een nieuwe wetenschapper. Gearchiveerd van het origineel op 25 januari 2022. 14 oktober 2016 opgehaald.

Elster, Charles Harrington (2006). The big book of beastly mispronunciations: the complete opinionated guide for the careful speaker. Houghton Mifflin Harcourt. pp. 158-159. ISBN 061842315X. Archived from the original on 3 January 2017. Retrieved 3 August 2016.

Emerson, R. H. (1996). "The Unpronounceables: Difficult Literary Names 1500-1940". English Language Notes. 34 (2): 63-74. ISSN 0013-8282.

"Lewis Carroll" Biografie in de context. Gale. - Ja. Gearchiveerd van het origineel op 26 maart 2022. Opgehaald door 24 september 2015.

Wilson

Lewis Carroll - Logician, Niet-sense schrijver, wiskundige en fotograaf. De gids van de lifter voor de Melkweg. De BBC. 26 augustus 2005. Gearchiveerd van het origineel op 3 februari 2009. Artikelnummer 12 februari 2009.

Dodgson en Charles (1896) Symbolische logica.

Sterk, T. B. - Ja. (27 januari 1932). "De heer. Dodgson: Lewis Carroll in Oxford. (DE-Ozon) (Nederland)

"Fit voor een koningin." De snurken. 26 maart 1999 en 26 maart 1999. Gearchiveerd van het origineel op 26 maart 2022. Opgehaald op 25 maart 2011.

Cohen, Morton (24 June 2009). Introduction to "Alice in Wonderland and Through the Looking-Glass". Random House. ISBN 978-0-553-21345-4.

Cohen, Morton N. (1976). "Hark the Snark". In Guilano, Edward (ed.). Lewis Carroll Observed. New York: Clarkson N. Potter, Inc. pp. 92–110. ISBN 0-517-52497-X.

Williams, Sidney Herbert, Madan, Falconer (1979). Handboek van de literatuur van de dominee C.L. Dodgson is het. Folkestone, Engeland: Dawson. p. 68. 68. Het ISBN 978071290906068. - Ja, dat wil zeggen OCLC 5754676.

Greenarce, Selwyn (2006) [1876]. "The Listing of the Snark". In Martin Gardner (ed.). The Annotated Hunting of the Snark (Definitive ed.). W. W. Norton. pp. 117–147. ISBN 0-393-06242-2.

Clark, p. 93

Elliott, Sarah K. (2017). "Understanding Concerns About Lewis Carroll". Antiques Roadshow | PBS. Retrieved 14 January 2024.

Taylor, Roger; Wakeling, Edward (25 February 2002). Lewis Carroll, Photographer. Princeton University Press. ISBN 978-0-691-07443-6.

Cohen, Morton (1999). "Reflecties in een oogverkenbaar glas." New York: Aperture. Thomas, p. 116

Smith van Lindsay (2016). Lewis Carroll - Fotografie in de beweging. REAKTIE BOEK. p. 191 uur. Opgehaald op 20 maart 2024. "Vanaf 1877 nam Carroll zijn jaarlijkse gewoonte aan om kinderen op te nemen die geassocieerd waren met het zomerseizoen in het Sussex-resort: 'mijn kindvrienden dit jaar in Eastbourne zijn geweest'. Zo verschijnt bijvoorbeeld op 14 oktober 1880 de lijst als volgt: Ida, Elise en Stella Balthasar Mary Hawtrey Maggie, Beatrice en Charlie Hare Maggie Spearman Annie en Agnes Macwilliams Nellie, Katie en Phyllis Godby Lily Alice Godfrey Helen Cowie Fanny Wood"

Thomas, p. 265 uur

Wakeling, Edward (1998). "Lewis Carroll's Photography" Een tentoonstelling van de Jon A. Lindseth Collectie van C. L. Dodgson en Lewis Carroll. New York, NY: The Grolier Club. pp. 55 – 67. Het ISBN 0-910672-23-7. - Ja, dat wil zeggen

Locatie: Rougeau, R. Nichole (2005) - FilmVandaag.nl Alice's schaduw: jeugd en agentschap in Lewis Carroll's fotografie, illustraties en Alice teksten. Louisiana State University - Scholarly Repository. Opgehaald op 19 maart 2023. "Door zijn foto's te wijzigen door vervagingstechnieken of door eroverheen te schilderen, een praktijk die nieuw is in de negentiende eeuw, oefent Carroll zijn keuzevrijheid uit van dit ambacht door de tekst die door het beeld is gemaakt letterlijk te herschrijven om een nieuwe dialoog over de kindertijd te produceren."

Flodden W. Heron, "Lewis Carroll, Uitvinder van Postzegelzaak" in postzegels, vol. 26, nr. 12, 25 maart 1939

"Carroll-gerelateerde stempels". De Lewis Carroll Society. 28 april 2005. Gearchiveerd van het origineel op 21 maart 2012. Geraadpleegd op 10 maart 2011.

Everson, Michael. Alice's Adventures in Wonderland: een editie gedrukt op het Nyctographic Square Alphabet bedacht door Lewis Carroll. Voorwoord van Alan Tannenbaum, Ei: Cathair na Mart. ISBN 978-1-904808-78-7

Gardner van Martin. Woordenladders: Lewis Carroll's Doublets Vol. 80, nr. 487, Centenary Issue (Mar. 1996). De wiskundige Gazette. JSTOR 3620349. Gearchiveerd van het origineel op 20 april 2021. Hij heeft 22 maart 2022 opgehaald.

Deanna Haunsperger, Stephen Kennedy (31 juli 2006). De rand van het universum: het vieren van tien jaar Math Horizons. Wiskundige Vereniging van Amerika. p. 22 uur. 22 uur. Het ISBN 0-88385-555-0. - Ja, dat wil zeggen

Zwart, Duncan; McLean, Iain; McMillan, Alistair, Monroe, Burt L. Dodgson en Charles Lutwidge (1996) Een wiskundige benadering van evenredige vertegenwoordiging. - Springer. Het ISBN 978-0-7923-9620-8. - Ja, dat wil zeggen Gearchiveerd van het origineel op 4 februari 2021. 4 oktober 2020 opgehaald.

- Charles Dodgson, Beginselen van de Parlementaire Vertegenwoordiging (1884)
- Seneta, Eugene (1984) Lewis Carroll als probabilist en wiskundige (PDF) De wiskundige wetenschapper. 9 : 79- 84. Gearchiveerd (PDF) van het origineel op 30 januari 2016. Geraadpleegd op 1 februari 2015.
- Abeles, Francine F. (1998) Charles L. Dodgson, Wiskundige. Een tentoonstelling van de Jon A. Lindseth collectie van C.L. Dodgson en Lewis Carroll. New York: The Grolier Club, pp. 45-54 jaar. Wilson, p. 61
- Gardner, Martin. (1958) "Logische machines en diagrammen". Brighton, Sussex: Harvester Press, Verenigd Koninkrijk
- Bartley, William Warren III, red. (1977) "Lewis Carroll's Symbolic Logic" New York: Clarkson N. Potter, 2e ed 1986.
- Moktefi, Amirouche. "Lewis Carroll's Logic", blz. 457-505 in de Britse Logica in de negentiende eeuw, Deel 4 van het Handboek van de Geschiedenis van de Logica, Dov M. Gabbay en John Woods (eds.) Amsterdam: Elsevier.
- Modern Logic: The Boolean Period: Carroll - Encyclopedia.com Gearchiveerd van het origineel op 3 augustus 2020. Opgehaald op 22 juli 2020.
- Gemaakt door Robbins, D. P. ; Rumsey, H. (1986) "Determinanten en afwisselende signeermatrices". Vooruitgang in de wiskunde. 62 (2): 169. doi : 10.1016/001-8708(86)90099-X.
- Abeles, F., Verenigd Koninkrijk F. - Ja. (2005). "Lewis Carroll's ciphers: The literary connecties" Vooruitgang in de toegepaste wiskunde. 34 (4): 697-697-708. doi : 10.1016/j.a.a.2004.06.006.
- Clark van Dorothy G. (2011 van april 2010). De plaats van Lewis Carroll in kinderliteratuur (review) De leeuw en de eenhoorn. 34 (2): 253-253-258. doi: 10.1353/uni.0.0495. S2CID 143924225. Gearchiveerd van het origineel op 4 maart 2016. Geraadpleegd op 21 januari 2014.
- Carroll, Lewis (1979) De brieven van Lewis Carroll, Volumes 1-2. Universiteit van Oxford Press. p. 657 uur. "30 december. — Naar Londen met M—, en haar mee te nemen naar ' Alice in Wonderland', Mr. Savile Clarke's toneelstuk in het Prince of Wales's Theatre... als geheel lijkt het stuk een succes."
- Angelica Shirley Carpenter (2002) - Nederlandse film online kijken Lewis Carroll: door het spiegelglas. Lerner. p. 98 en 98.ISBN 978-0822500735.
- Christensen (23 april 1991). Dodges van Dodgson." rechtsreading.com. San Francisco, Californië, Verenigde Staten Gearchiveerd van het origineel op 15 juli 2011.
- "Chronology of Works of Lewis Carroll". Archived from the original on 20 February 2009. Retrieved 20 February 2009.
- The Colour Library Book of Great British Writers (1993), p.197, Colour Library Books Ltd, (Godalming, England) ISBN 978-0-86283-678-8
- Lewis Carroll en St Mary's Church - Guildford: This is Our Town website. Dit is onze stad Guildford. 30 oktober 2013. Gearchiveerd van het origineel op 11 november 2016. Opgehaald op 10 november 2016.
- All Saints' Church, Daresbury, Church booklet
- De geheime wereld van Lewis Carroll [HD, 1280x720].m, 11 april 2017, opgehaald op 10 februari 2024
- BBC The Secret World of Lewis Carroll, 17 mei 2016, teruggevonden op 14 januari 2024
- Marseille, la collectie du musée Cantini (15 januari 2024). "Looncollectie du musée Cantini, Marseille". Navigart.fr (in het Frans). Opgehaald op 10 februari 2024.
- Ontstaan, Edward. Fulcher, Lindsay (ed.). "Acht of negen wijze woorden over het maken van documentaires..." Bandersnatch: De nieuwsbrief van de Lewis Carroll Society (166). Londen: Lewis Carroll Society UK: 16-20.
- BBC onderzoekt of Lewis Carroll 'onderdrukt pedofiel' na naaktfoto-ontdekking. De telegraaf. Op 26 januari 2015 Opgehaald op 10 februari 2024.
- "Nieuwsgieraar en nieuwsgieriger: Het geval van Lewis Carroll | Geschiedenis Vandaag". www.historytoday.com. Opgehaald op 10 februari 2024.

Sanderson, David (David) (10 februari 2024). "BBC-portret van Lewis Carroll als misbruiker 'een leugen'. De tijd van . ISSN 0140-0460. Opgehaald op 10 februari 2024.

"BBC heeft experts niet verteld dat de documentaire van Lewis Carroll 'pedofiele' claims zou bevatten. De telegraaf. 14 december 2015 Opgehaald op 10 februari 2024.

"Van ergens in de tijd - DE GEWELDDDE WERELD VAN LEWIS CARROLL". www.jabberwock.co.uk. Opgehaald op 10 februari 2024.

Wakeling, Edward (augustus 2015). De foto's van Lewis Carroll: een catalogus raisonné. De Universiteit van Texas Press. Het ISBN 978-0-292-76743-0. - Ja, dat wil zeggen

Wie was er echt Lewis Carroll? (Geheimen van het manuscript, Lewis Carroll-documentaire, 2021), 5 december 2021, opgehaald op 10 februari 2024

Cohen, pp. 166-167, 254-255

Cohen, p. 228 foto's

Robson, Catherine (2001). Men in Wonderland: The Lost Girlhood of the Victorian Gentlemen. Princeton, New Jersey: Princeton University Press. p. 137. ISBN 978-0691004228.

"Onder het konijnengat en weer uit: hoe Alice hielp onze literaire wereld vorm te geven." -

Washington Post. 26 januari 2024 en ouder. ISSN 0190-8286. Opgehaald op 16 september 2024.

Brooker, Will (2004) van Brooker. Alice's avonturen: Lewis Carroll in de populaire cultuur. New York: Continuum. Het ISBN 978-0-8264-1433-5. - Ja, dat wil zeggen

Woolf van Jenny (2010) Lewis Carroll's verschuivende reputatie. Gemaakt door . Opgehaald 2023.

"Vereniging voor nieuwe Lewis Carroll-studies" Contrariwise.wild-reality.net. Gearchiveerd van het origineel op 7 februari 2012. Geraadpleegd op 19 oktober 2019.

Sigler van Carolyn (2004) Lewis Carroll Studies, 1983-2003. Dickens Studies jaarlijks. 34 van de 34. Penn State University Press: 382-382-383. Schrijver 44372102.

Leach, pp. 16-17 jaar

Leach, p. 33

Dodgson's MS diaries, volume 8, 22-24 October 1862

Cohen, p. 263

Wilson, pp. 103-104

Leach, p. 134 foto's

Dodgson's MS-dagboeken, deel 8, zie geboden verspreid over de tekst

Leach, pp. 48, 51 jaar

Leach, pp. 48-51

Leach, p. 52

Wakeling, Edward (April 2003). "The Real Lewis Carroll - A Talk given to the Lewis Carroll Society". Archived from the original on 8 July 2006. Retrieved 12 January 2023.

Leach p. 54

"The Dodgson Family and Their Legacy". Archived from the original on 14 January 2011. Retrieved 5 January 2011.

"De gesneden pagina's in dagboekdocument". Gearchiveerd van het origineel op 12 januari 2023. Hij is op 12 januari 2023 opgehaald.

, Morton N., Verenigd Koninkrijk "Toen de liefde jong was", Times Literary Supplement, 10 september 2004.

Leach, pp. 170-2.

, "Toen de liefde jong was"

Wakeling, Edward (Ed.) "De Dagboeken van Lewis Carroll", Vol. 9, p. 52

Maudie, F.W. "Migraine en Lewis Carroll" Het matig van de migraine. 17 jaar. 17 uur.

Podoll, K; Robinson, D (1999) Lewis Carroll's migraine-ervaringen van Lewis. - De Lancet. 353 (9161): 1366. doi: 10.1016/S0140-6736(05)74368-3. PMID 10218566. S2CID 5082284.

Woolf, Jenny (4 februari 2010). Het mysterie van Lewis Carroll. St. Martin's Press. pp. 298 - 299. Het ISBN 978-0-312-67371-0. - Ja, dat wil zeggen

"Lewis Carroll-verenigingen" Gemaakt door Lewiscarrollsociety.org.uk. Gearchiveerd van het origineel

op 29 maart 2016. Artikelnummer 12 september 2013.

"Een zeer merkwaardig ding" / Lewis Carroll Library." designbybeam.com. Gearchiveerd van het origineel op 3 april 2015. Opgehaald door de resultaten van 2013.

Lewis Carroll wordt op de 150ste verjaardag geëerd. De New York Times. 18 december 1982.

Gearchiveerd van het origineel op 5 mei 2015. Opgehaald op 30 januari 2015.

Lewis Carroll Centenary Wood bij Daresbury Runcorn Het Woodland Trust. Gearchiveerd van het origineel op 5 augustus 2020. Opgehaald op 27 november 2019.

About UsLewis Carroll Centre & All Saints Daresbury PCC, gearchiveerd van het origineel op 14 april 2012, teruggevonden op 11 april 2012

Alberge, Dalya (16 februari 2025). Lewis Carroll collectie gegeven aan zijn Oxford college in de verlies Amerikaanse donatie. De bewaker. ISSN 0261-3077. Geraadpleegd op 16 februari 2025.

De Carrollian. Lewis Carroll Society. Uitgave 7-8. p. 7. 7 uur geleden. In 1862, toen Lewis Carroll naar Yates het manuscript stuurde van de woorden van een 'melancholisch lied', getiteld 'Miss Jones', hoopte hij dat het zou worden gepubliceerd en uitgevoerd door een komiek op een Londens muziekhalpodium." Gearchiveerd op 4 augustus 2020 bij de Wayback Machine

De jacht op de Snark en andere gedichten en verzen, New York: Harper & Brothers, 1903

Bibliografie (bibliografie)

Clark, Ann (1979). Lewis Carroll: Een biografie Londen: J. M. M. Gemaakt door Dent. Het ISBN 0-460-04302-1 - Wie heeft er berichten geplaatst?. - Ja, dat wil zeggen

Cohen van Morton (1996) Lewis Carroll: Een biografie Vintage boeken. pp. 30 tot en met 35 jaar. Het ISBN 0-679-7454562-9 van 0. - Ja, dat wil zeggen

Collingwood van Stuart Dodgson (1898) Het leven en de brieven van Lewis Carroll. Londen: T. Fisher Unwin.

Leach van Karoline (1999) In de schaduw van het dromerige: een nieuw begrip van Lewis Carroll. Londen: Peter Owen.

Pizzati, Giovanni: "Een eindeloze processie van mensen in Masquerade". Figuur met het eerste gezicht in Alice in Wonderland. 1993, Cagliari.

Reed, Langford: Het leven van Lewis Carroll (1932) Londen: W. en G. - Foyle (Verenigd Koninkrijk)

Taylor, Alexander L., Ridder: De Witte Ridder (1952) Edinburgh: Oliver en Boyd

Taylor, Roger & Wakeling, Edward: Lewis Carroll, fotograaf. 2002. Princeton University Press. ISBN 0-691-07443-7. (Catalogi bijna elke Carroll-foto waarvan bekend is dat deze nog steeds bestaat.)

Thomas van Donald (1996) Lewis Carroll: Een biografie Gegevens voor Barnes and Noble Inc - Het ISBN 978-0-0-7607-1232-0. - Ja, dat wil zeggen

Wilson van Robin (2008). Lewis Carroll in Numberland: zijn fantastische wiskundige logische leven. Londen: Allen Lane. Het ISBN 978-0-7139-9757-6. - Ja, dat wil zeggen

Woolf, Jenny: Het mysterie van Lewis Carroll 2010. New York: St Martin's Press. ISBN 978-0-312-612-612-612

Verder lezen

Zwart, Duncan (1958). De Omstandigheden waarin dominee. C. - Ja. L.

Dodgson (Lewis Carroll) schreef zijn Drie pamflets en bijlage: Tekst van Dodgson's Three Pamphlets en van 'The Cyclostyled Sheet' in The Theory of Committees and Elections, Cambridge: Cambridge University Press

Bowman, Isa (1899) Het verhaal van Lewis Carroll: Verteld voor jongeren door de echte Alice in Wonderland, Miss Isa Bowman. Londen: J.M. Dent & Co. - Wie heeft er berichten geplaatst?

Brooker, Will (2004) van Brooker. Alice's avonturen: Lewis Carroll in de populaire cultuur. New York: Continuum Books.

Carroll, Lewis: The Annotated Alice: 150th Anniversary Deluxe Edition. Geïllustreerd door John Tenniel. Gemaakt door Martin Gardner en Mark Burstein. W. W. van W. W. W. van W. Norton is ook van Norton. 2015. ISBN 978-0-393-24543-1

Dodgson, Charles L.: Euclides en zijn moderne rivalen. Gemaakt door Macmillan. In 1879.

Dodgson, Charles L.: De pamflets van Lewis Carroll

- Vol. 1: De versterker van Oxford. 1993. ISBN 0-8139-1250-4
- Vol. 2: De wiskundige papsetten. 1994. ISBN 0-9303-26-09-1
- Vol. 3: De politieke pamflets. 2001 en 2001. ISBN 0-930326-14-8
- Vol. 4: De Logic Pamphlets. 2010 ISBN 978-0-930326-25-8.

Douglas-Fairhurst, Robert (2016) Het verhaal van Alice: Lewis Carroll en de geheime geschiedenis van Wonderland. De Harvard University Press. ISBN 9780674970762.

Goodacre, Selwyn (2006) Alle Snarks: De geïllustreerde edities van de jacht op de Snark. Oxford: Inky papegaai pers.

Graham-Smith van Darien (2005) Carroll contextualiseren: de tegenstrijdigheid van wetenschap en religie in het leven en de werken van Lewis Carroll (Ph.D.). Bangor: Universiteit van Wales.

Edward Guiliano (1982) van de film. Lewis Carroll, een viering: onthult ter gelegenheid van de 150e verjaardag van de geboorte van Charles Lutwidge Dodgson, C. - N. Potter, Londen.

Huxley, Francis: De raaf en de schrijftafel. In 1976. ISBN 0-06-012113-0.

Kelly, Richard: Lewis Carroll. 1990. Boston: Uitgeverij van Twayne.

Kelly, Richard: Alice's Adventures in Wonderland. 2000 en 2000. Peterborough, Ontario: Broadviewpress, Verenigd Koninkrijk

Lakoff, Robin T.: Lewis Carroll: Subversieve pragmatische. In 2022. Pragmatiek: Driemaandelijks publicatie van de Internationale Pragmaticavereniging, pp. 367-1885

Moses, Belle (1910). Lewis Carroll in Wonderland en thuis: het verhaal van zijn leven. D. - Ja. Appleton & Company.

Richardson, Joanna: De jonge Lewis Carroll. Londen: Max Parrish, 1963.

Waggoner, Diane (2020) Lewis Carroll's fotografie en moderne kindertijd. Princeton, NJ: Princeton University Press. Het ISBN 978-0-691-19318-2. - Ja, dat wil zeggen

Ontwaakt, Edward (2015). De foto's van Lewis Carroll: een catalogus Raisonné. Austin, TX: Universiteit van Texas Press. Het ISBN 978-0-292-76743-0. - Ja, dat wil zeggen

Wakeling, Edward (maart 2015). Acht of negen wijze woorden over het maken van documentaires. Bandersnatch: De nieuwsbrief van de Lewis Carroll Society (166): 16-20. ISSN 0306-8404.

Wullschl?ger, Jackie: Uitvinden van Wonderland. ISBN 0-7432-2892-8. – Ook kijkt hij naar Edward Lear (van de "onzin" verzen), J. M. M. Barrie (Peter

Pan), Kenneth Grahame (De wind in de wilgen) en A. - A. Milne (Winnie-de-Poeh).

N.N.: Dromen in foto's: De fotografie van Lewis Carroll. Yale University Press & SFMOMA, 2004. (Plaats Carroll stevig in de traditie van de kunstfotografie.)

Franziska: Disney in Wonderland: een vergelijkende analyse van Disney's Alice in Wonderland Filmaanpassingen uit 1951 en 2010

Edward Wakeling en Morton N. Cohen, Lewis Carroll & zijn illustratoren: samenwerkingen en correspondentie 1865-1898, Macmillan, 2003

Externe links

Lewis Carroll (voetballer)

Op Wikipedia's Zusterprojecten

Media van Commons

Offertes van het Wikiquote

Teksten van Wikisource

Textbooks van Wikibooks

Gegevens van Wikidata

Bronnen voor bibliotheek Over ongeveer

Lewis Carroll (voetballer)

Hulpbronnen in uw bibliotheek

Bronnen in andere bibliotheken

Digitale collecties

Werken van Lewis Carroll in eBook-formulier bij Standard Ebooks

Lewis Carroll bij Project Gutenberg Bewerk dit op Wikidata

Werken van of over Lewis Carroll in het Internet Archief

Werken van Lewis Carroll bij LibriVox (audioboeken in het publieke domein)

Werken van Lewis Carroll in Open Library

Lewis Carroll op Poetry-Index.net

Lewis Carroll - Eerste edities (Google-site)

Collecties van archiefmateriaal

Gids voor Harcourt Amory-collectie van Lewis Carroll in de Houghton Library, Harvard University

Inclusief de correspondentie en tekeningen van Carroll, tekeningen voor Alice's Adventures in Wonderland en door het spiegelglas van Sir John Tenniel en andere materialen.

Cassady Lewis Carroll-collectie van de digitale bibliotheek van de Universiteit van Zuid-Californië

Bestaat uit publicaties, correspondentie en ander materiaal van en met betrekking tot Lewis Carroll en komt uit de Cassady Lewis Carroll collectie.

De collectie blijft groeien als Dr. Cassady doneert extra materiaal.

Lewis Carroll-fotografiecollectie (online beschikbaar) in het Harry Ransom Center aan de Universiteit van Texas in Austin

Naast een aantal losse prints, is het grootste deel van de foto's opgenomen in vijf persoonlijke albums samengesteld door hem tijdens zijn leven, die meer dan 200 originele albumie-prints bevatten die voornamelijk door Carroll zelf zijn gemaakt.

Scrap-boek van Lewis Carroll (ca 1834 – ca. 1872) online verkrijgbaar bij de Library of Congress

Verzameling van diverse knipsels met de titelpagina van het manuscript. Gedeeltelijke inhoud, waarschijnlijk in het handschrift van Carroll, aan de binnenkant van de dekking en op een apart vel, ingelegd.

"Archival materiaal met betrekking tot Lewis Carroll." Nationaal Archief van het Verenigd Koninkrijk. Bewerk dit op Wikidata
Lewis Carroll (gearchiveerd 2021) in de British Library

Biografische informatie en beurzen

Lewis Carroll op VictorianWeb.org
Contrariwise: "De vereniging voor nieuwe Lewis Carroll-studies"
Lewis Carroll's verschuivende reputatie (gearchiveerd 2010) van Smithsonian Magazine, april 2010
Lewis Carroll: Logica in Internet Encyclopedie van Filosofie

Andere links

Lewis Carroll op de lijst met internetboeken
Lewis Carroll bij de Internet Speculatieve fictiedatabase
Krantenknipsels over Lewis Carroll in de 20e eeuw Persarchief van de ZBW
De Lewis Carroll Society UK
Lewis Carroll Society van Noord-Amerika

Collectie

Nothing found

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/lewis_carroll?rev=1753992756

Last update: **2025/07/31 20:12**